

عنوان مقاله:

جلوه‌های پایداری در «مقامه نصیبیه» از مقامات حریری

محل انتشار:

هجدهمین گردهمایی انجمن ترویج زبان و ادب فارسی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

کاظم مهتدیانی - عضو هیئت‌علمی گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه یزد.

احمد طحانی - دانشجوی کارشناسی ارشد ادبیات پایداری دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

ادبیات پایداری در سه سطح کلی مقابله و پایداری در برابر طبیعت، ظلم داخلی یا خارجی، و خلیات و صفات انسانی تعریف می‌شود و نمود این سه سطح در آثار ادبی شاخص به چشم می‌خورد. یکی از این آثار که به خوبی می‌توان مولفه‌های پایداری را در آن مشاهده کرد «مقامات حریری» است. این کتاب که توسط ابومحمد قاسم بن علی الحریری و به تقلید از مقامات بدیع الزمان همدانی نوشته شده، یکی از آثار مشهور ادبی است که در آن داستان دو شخصیت خیالی یا نامهای حارث بن همام و ابوزید سروجی روایت می‌شود. حریری در اثر ارزشمند خود که دارای نثری متکلفانه و مصنوع است نکات بسیاری را مطرح کرده که استخراج مولفه‌های پایداری از آن می‌تواند در حوزه گسترش پژوهش‌های مربوط به ادبیات پایداری تعریف و طبقه بندی شود. مقامات حریری شامل پنجاه مقامه است و «مقامه نصیبیه» نوزدهمین مقامه آن است. در این مقامه نیز مانند دیگر مقامات، دو شخصیت اصلی حارث بن همام و ابوزید سروجی حضور دارند و حارث سفر خود را به علت خشک سالی از عراق آغاز می‌کند. در این پژوهش به روش توصیفی تحلیلی و با مراجعه به منابع کتابخانه‌ای به بررسی جلوه‌های پایداری در مقامه نصیبیه پرداخته شده است و بدین منظور، مصادیق پایداری در شش محور پایداری در برابر شرایط محیطی، پایداری در برابر بیماری، نپذیرفتن شایعه و تحقیق درباره اصالت خبر، شکرگذاری در برابر نعمت‌ها به ویژه نعمت سلامتی، امیدواری در سختی‌ها و صبر در مشکلات مورد بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

ادبیات پایداری، مقامه، مقامات حریری، مقامه نصیبیه، تحلیل محتوا.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1975186>

